

Klinkegrave.

Af Undergartner, Havebrugskandidat Eigil Qvist.

Enhver interesseret Kirkegaardsgartner bryder daglig sin Hjerne med at udtænke nye Maader at anlægge Gravsteder paa; man synes ofte, det er ganske haabløst at faa en virkelig ny Ide til en 3 m²s Grav. Men en Ting burde vi alle være enige om: at komme bort fra de lidet tiltalende tarm-slynglignende Buxbomindfatninger, d. v. s. Tegningen „en Bue og to Hjørner“, varieret paa det snedigste og banaleste.

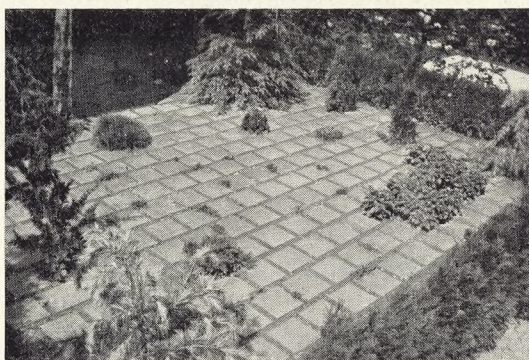
Maa jeg have Lov at gøre opmærksom paa et Materiale, som sikkert har været anvendt før, men som alligevel frembyder utallige Muligheder for Variation, nemlig Klinker. Vi har paa Vestre Kirkegaard i denne Sæson gjort en hel Del Forsøg med Anvendelsen af Klinker, baade paa den ofte brugte Maade, som Indfatning, men ogsaa som Ornament og som „Gulv“.

Dværgconiferae, Græs, alm. Stenplanter, men navnlig *Cotula pyrethrifolia* egner sig udmærket til Mellemlantning. Klinker kan faas i mange forskellige Mønstre, men at gaa til Yderligheder her vil sikkert ikke være æstetisk forsvarligt. Den mest anvendelige Facon er 21–11 cm stor og faas i flammet, læderbrun og mørk, men ogsaa 15–15 cm er den meget dekorativ. Klinker er ikke særlig dyre at lægge; Arbejdslønnen andrager til Lægning pr. m² omtrent det samme som Brudfliser pr. m².

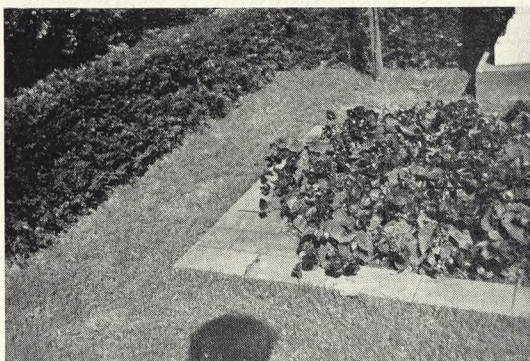
Skulde man sige noget mindre pænt om Klinker, maatte det være dette, at de i Renholdelse muligvis giver en Smule mere Forarsarbejde, da de nødvendigvis maa vaskes af ved eventuel Granaftagning. Frostens vil ogsaa undertiden skyde Klinkerne noget ud af Stilling, dette rettes let med en lille Trækølle.

69.

70.

71.

69.–71. Gravsteder med Klinker i forskellig Anvendelse.